2025/2441

2025.12.10.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2025/2441 RENDELETE

(2025. november 26.)

az (EU) 2018/1806 rendeletnek a felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([1]),

mivel:

(1) Az (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) felsorolja azon harmadik országokat, amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük (a továbbiakban: a vízumkötelezettség), és azokat, amelyek állampolgárai mentesülnek a vízumkötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében (a továbbiakban: a vízummentesség).

(2) A vízummentes utazás jelentős előnyökkel jár az Unió és a harmadik országok számára egyaránt. A harmadik országokkal fenntartott gazdasági, társadalmi és kulturális kapcsolatok jólétet teremtenek, és nemzetközi szinten előmozdítják az Unió mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nyitott és szabad jellegét. E tekintetben az Unió közös vízumpolitikája a harmadik országokkal való szerepvállalásának sarokkövét képezi. Ugyanakkor a változó geopolitikai környezet a vízummentes utazáshoz kapcsolódó új kihívásokat eredményezett. Az említett új kihívások, valamint az (EU) 2018/1806 rendelet II. mellékletében felsorolt harmadik országokból (a továbbiakban: vízummentes harmadik országok) eredő, az irreguláris migrációval, a közrenddel és a biztonsággal kapcsolatos, szélesebb körű kockázatok kezelése érdekében meg kell erősíteni és hatékonyabbá kell tenni a vízummentes harmadik országok állampolgáraira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztésére szolgáló mechanizmust (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus).

(3) A felfüggesztési mechanizmus alkalmazását elő kell segíteni különösen az aktiválása lehetséges indokainak kiszélesítésével, a releváns küszöbértékek és eljárások kiigazításával, valamint a Bizottság nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeinek megerősítésével.

(4) Az Unió vízummentes harmadik országokkal számos, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodást kötött, és a jövőben további ilyen megállapodásokat köthet. Amennyiben a felfüggesztési mechanizmus aktiválására olyan harmadik ország tekintetében kerül sor, amellyel az Unió ilyen megállapodást kötött, a felfüggesztési mechanizmust az érintett megállapodásban a felfüggesztési indokokra és az eljárásokra vonatkozóan meghatározott, releváns rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni. Ennek megfelelően – annak érdekében, hogy az uniós jog szerinti vízummentesség-felfüggesztés az Unió nemzetközi kötelezettségeinek megfelelően lépjen hatályba – a releváns megállapodás alkalmazását ezzel párhuzamosan tanácsi határozattal fel kell függeszteni.

(5) A hibrid fenyegetésekre való, az uniós joggal és az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban történő azonnali és megfelelő reagálás biztosításának szükségessége miatt lehetővé kell tenni a felfüggesztési mechanizmus aktiválását az olyan hibrid fenyegetésekből eredő, a tagállamok közrendjére vagy belső biztonságára irányuló kockázatok vagy fenyegetések esetén, mint például a migránsoknak az (EU) 2024/1359 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([3]) említett, államilag támogatott, eszközként való felhasználása, amelynek célja a társadalom és a kulcsfontosságú intézmények destabilizálása vagy aláásása.

([1]) Az Európai Parlament 2025. október 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2025. november 17-i határozata.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 303., 2018.11.28., 39. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1359 rendelete (2024. május 14.) a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről és az (EU) 2021/1147 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1359, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Alapvető fontosságú, hogy a vízummentes harmadik országok által kiállított úti és személyazonosító okmányok, valamint személyazonosító alapdokumentumok teljes mértékben megbízhatóak legyenek. Az is alapvető fontosságú, hogy az ilyen dokumentumok ne legyenek könnyen hamisíthatók. Mivel a vízummentes harmadik országok okmánybiztonságra vonatkozó jogának vagy eljárásainak rendszerszintű hiányosságai kockázatot vagy fenyegetést jelenthetnek a tagállamok közrendjére vagy belső biztonságára nézve, lehetővé kell tenni a felfüggesztési mechanizmus aktiválását az említett indok alapján.

(7) A vízummentes harmadik országok által működtetett befektetői állampolgársági programok lehetővé teszik az Unióba való vízummentes beutazást olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik egyébként vízumkötelesek lennének. A befektetői állampolgársági programok keretében az állampolgárságot előre meghatározott befizetések vagy befektetések ellenében adják meg egy személynek anélkül, hogy az említett személynek az érintett harmadik országgal valódi kapcsolata volna. Bár az Unió tiszteletben tartja a szuverén országok azon jogát, hogy döntsenek saját honosítási eljárásaikról, a vízummentes harmadik országokat vissza kell tartani attól, hogy az Unióba való vízummentes belépést eszközként használják az állampolgárságért cserében biztosított egyéni befektetések ösztönzésére. Emellett az ilyen harmadik országok által a befektetői állampolgársági programok tekintetében végzett átfogó biztonsági ellenőrzések, ellenőrzési eljárások és átvilágítás hiánya számos súlyos biztonsági kockázatot jelent az uniós polgárokra nézve, így például a pénzmosásból és a korrupcióból eredő kockázatokat. Az Unióba való vízummentes belépés e célra történő felhasználásának megakadályozása érdekében lehetővé kell tenni a vízummentesség felfüggesztését azon harmadik ország esetében, amely olyan befektetői állampolgársági programokat kíván működtetni, amelyek keretében állampolgárságot adnak egy személynek anélkül, hogy az említett személynek az említett harmadik országgal valódi kapcsolata volna.

(8) Egy vízummentes harmadik ország olyan vízumpolitikája, amely nincs összehangolva az Unió vízumpolitikájával a vízummentes harmadik országok listája tekintetében, az Unióba irányuló irreguláris migrációt eredményezhet, különösen akkor, ha az érintett harmadik ország az Unióhoz közvetlen földrajzi közelségben van. Ezért lehetővé kell tenni a felfüggesztési mechanizmus aktiválását, amennyiben a Bizottság – egy értékelést követően – megállapítja, hogy egy harmadik ország vízumpolitikája összehangolásának ilyen hiánya ahhoz vezethet, hogy jelentősen emelkedik más harmadik országok olyan állampolgárainak száma, akik jogszerűen érkeznek az említett harmadik ország területére, majd szabálytalanul lépnek be a tagállamok területére.

(9) Az (EU) 2018/1806 rendelet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vízumkötelezettség alá esnek, vagy mentesek az alól. A vízummentesség megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott egyes kritériumok az említett rendelet más rendelkezéseiben foglalt felfüggesztési indokokban tükröződnek, ezáltal biztosítva a vízummentesség megadására vonatkozó kritériumok és a felfüggesztési indokok közötti kapcsolatot. Az e rendelet által felülvizsgált felfüggesztési mechanizmusnak ezért lehetőséget kell biztosítania a vízummentesség felfüggesztésére akkor is, ha az Uniónak egy vízummentes harmadik országgal fenntartott külkapcsolatai – az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek súlyos megsértése, az alapvető szabadságok vagy a nemzetközi emberi jogi jogból vagy a nemzetközi humanitárius jogból eredő kötelezettségek súlyos megsértése, a nemzetközi jog és a nemzetközi jogi normák súlyos megsértése, a nemzetközi bírósági határozatoknak és ítéleteknek való meg nem felelés, valamint a társadalom vagy az Unió vagy a tagállamok közrendje és belső biztonsága szempontjából kulcsfontosságú intézmények destabilizálása vagy aláásása céljából az Unióval vagy a tagállamokkal szemben elkövetett ellenséges cselekmények miatt – megromlanak. Ilyen ellenséges cselekményeket a politikai folyamatokba való külföldi beavatkozás, a gazdasági kényszerítés, a kiberműveletek, a gazdasági kémkedés vagy a kritikus infrastruktúrák szabotázsa is eredményezhet. Ezenkívül – tekintve, hogy az Unió külkapcsolatai összességükben lesznek érintve – a Bizottság kizárólagos előjoga kell, hogy legyen a felfüggesztési mechanizmusnak – az Unió egy vízummentes harmadik országgal fenntartott külkapcsolatainak megromlása alapján történő – aktiválása a tagállamokkal folytatott konzultációt követően. Emellett, amennyiben a Bizottság az említett okból a vízummentesség felfüggesztését mérlegeli, értékelésében figyelembe kell vennie a felfüggesztés lehetséges hatását az érintett harmadik ország állampolgáraira nézve.

(10) A vízummentes harmadik országokkal a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről kötött megállapodások tartalmazhatnak a felfüggesztési mechanizmusban meghatározottaktól eltérő felfüggesztési indokokat. Következésképpen, az említett indokok alapján is lehetővé kell tenni a felfüggesztési mechanizmus aktiválását. Azonban a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásokban meghatározott felfüggesztési indokok alkalmazását az említett megállapodások alkalmazási körére kell korlátozni.

(11) A Bizottságnak eseti alapon értékelnie kell a felfüggesztési mechanizmus aktiválásához szükséges küszöbértékeket a következők jelentős emelkedése esetében: valamely vízummentes harmadik ország azon állampolgárainak száma, akiknek a tagállam területére való beléptetését megtagadták, vagy akikről megállapítást nyert, hogy nem rendelkeznek a tagállam területén tartózkodáshoz való joggal; egy olyan vízummentes harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek száma, amelynek tekintetében az elismerési arány alacsony; vagy egy vízummentes harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények száma. Így különösen, a Bizottságnak tudnia kell értékelni azt, hogy a tagállamok által bejelentett esetekben vagy saját elemzése alapján fennállnak-e olyan különleges körülmények, amelyek indokolnák az (EU) 2018/1806 rendelet releváns rendelkezéseiben meghatározottaknál alacsonyabb vagy magasabb küszöbértékek alkalmazását. Értékelésében a Bizottságnak figyelembe kell vennie többek között a tagállami külső határok szabálytalan átlépésének számát, a megalapozatlan menedékjog iránti kérelmek számát vagy a vízummentes harmadik ország állampolgárai által elkövetett bűncselekményeknek az érintett tagállamok számához és méretéhez viszonyított számát, valamint az említett számok által az érintett tagállamok általános migrációs helyzetére, menekültügyi rendszereinek működésére vagy belső biztonságára gyakorolt hatást. A Bizottságnak figyelembe kell vennie az érintett harmadik ország által a helyzet orvoslása érdekében hozott intézkedéseket is. A Bizottságnak a releváns jogi aktus elfogadása előtt alaposan értékelnie kell a vízummentesség felfüggesztésének szükségességét, arányosságát és következményeit.

(12) Annak érdekében, hogy a Bizottságot értesítsék azon körülményekről, amelyek felfüggesztési indoknak minősülhetnek, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy két hónapnál hosszabb referencia-időszakokat vegyenek figyelembe nemcsak a releváns helyzetben bekövetkezett hirtelen változások, hanem az olyan hosszabb távú, legfeljebb 12 hónapos tendenciák azonosítása érdekében is, amelyek indokolhatják a felfüggesztési mechanizmus aktiválását.

(13) Amennyiben szükségesnek ítéli, vagy az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak valamennyi vízummentes harmadik országgal kapcsolatban a vízummentesség szisztematikus nyomon követésének eredményéről, többek között az uniós információs rendszerekből – így például az (EU) 2017/2226 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([4]) létrehozott határregisztrációs rendszerből és az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([5]) létrehozott Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerből –, valamint az uniós szervektől, hivataloktól és ügynökségektől származó adatok alapján. Az ilyen jelentéseknek azon vízummentes harmadik országokra kell összpontosítaniuk, amelyek a Bizottság elemzése szerint már nem teljesítik a vízummentességnek az (EU) 2018/1806 rendelet szerinti megadására vonatkozó, a felfüggesztési indokok szempontjából releváns kritériumokat, vagy azon vízummentes harmadik országokra, amelyek olyan konkrét problémákat jelentenek, amelyek – ha nem kezelik őket – a felfüggesztési mechanizmus aktiválásához vezethetnek. Így különösen helyénvaló, hogy a Bizottság fontolja meg a jelentéstételt olyan harmadik országokról, amelyeket anélkül vettek fel újonnan az (EU) 2018/1806 rendelet II. mellékletébe, hogy az Unióval vízumliberalizációs párbeszédet folytatnának, amennyiben azt szükségesnek tartja és különösen az ilyen harmadik országra vonatkozó vízummentességet megadó jogi aktus hatálybalépését követő első években.

(14) Amennyiben a felfüggesztési mechanizmust azzal az indokkal aktiválják, hogy egy olyan vízummentes harmadik ország, amellyel a vízumliberalizációs párbeszédet sikeresen lezárták, nem felel meg a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó, azon különös követelményeknek, amelyeket a vízummentességnek az állampolgárai számára történő megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak, vagy azzal az indokkal, hogy az Uniónak az említett vízummentes harmadik országgal fenntartott külkapcsolatai megromlottak, a Bizottságnak célzott megközelítést kell előnyben részesítenie. Ilyen megközelítés keretében a Bizottságnak a felfüggesztést elsősorban a felelős pozíciót betöltő személyekre – így például az említett harmadik ország hivatalos küldöttségeinek tagjaira, az említett harmadik ország helyi, regionális és nemzeti kormányzatainak tagjaira, az említett harmadik ország parlamenti képviselőire, vagy az említett harmadik ország magas rangú állami vagy katonai tisztviselőire – kell alkalmaznia, ezáltal minimalizálva az említett harmadik ország lakosságára gyakorolt kedvezőtlen következményeket. A Bizottságnak folyamatosan nyomon kell követnie, hogy a felfüggesztési mechanizmus aktiválása elérte-e a kívánt eredményt, és erről rendszeresen jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2226 rendelete (2017. november 30.) a tagállamok külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok belépésére és kilépésére, valamint beléptetésének megtagadására vonatkozó adatok rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer (EES) létrehozásáról és az EES-hez való bűnüldözési célú hozzáférés feltételeinek meghatározásáról, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 767/2008/EK rendelet és az 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 327., 2017.12.9., 20. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Amennyiben a vízummentesség ideiglenes felfüggesztéséről szóló határozat meghozatalára azzal az indokkal került sor, hogy egy olyan vízummentes harmadik ország, amellyel a vízumliberalizációs párbeszédet sikeresen lezárták, nem felel meg a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó, azon különös követelményeknek, amelyeket a vízummentesség megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak, vagy azzal az indokkal, hogy az Uniónak az említett vízummentes harmadik országgal fenntartott külkapcsolatai megromlottak, és az említett határozat az említett harmadik ország felelős pozícióban lévő állampolgárainak kategóriáit célozza meg, a tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az ideiglenes felfüggesztés teljes időtartama alatt ne rendelkezzenek kivételekről az ideiglenes vízumkötelezettség alól.

(16) Amennyiben a Bizottság saját elemzése alapján vagy egy tagállam bejelentését követően fontolóra veszi a vízummentesség felfüggesztését, értékelésében figyelembe kell vennie a felfüggesztésnek az érintett harmadik ország civil társadalmára gyakorolt hatását, különösen akkor, ha az emberi jogi helyzet rosszabbodott az említett harmadik országban.

(17) Amennyiben döntés született valamely harmadik országra vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztéséről, megfelelő időkeretet kell biztosítani a Bizottság és az érintett harmadik ország közötti, a felfüggesztéshez vezető körülmények orvoslását célzó megerősített párbeszédre. E célból indokolt, hogy a végrehajtási jogi aktus által elfogadott ideiglenes felfüggesztés időtartama 12 hónap legyen, amely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal további 24 hónappal meghosszabbítható. Egy ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor fontos, hogy a Bizottság részletezze az érintett harmadik országgal folytatott megerősített párbeszéd eredményét, az említett harmadik ország és az érintett tagállamok által elfogadott intézkedéseket, valamint az annak megítélése alapjául szolgáló indokokat, hogy a vízummentesség ideiglenes felfüggesztéséhez vezető körülményeket nem orvosolták. Amennyiben a felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazási időtartamának lejárta előtt nem születik megoldás, és a Bizottság jogalkotási javaslatot terjeszt elő az érintett harmadik országra történő hivatkozásnak az (EU) 2018/1806 rendelet II. mellékletéből az I. mellékletébe történő áthelyezésére, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadnia az ideiglenes felfüggesztésnek az elfogadott jogalkotási javaslat hatálybalépéséig történő meghosszabbításáról. Azonban az említett meghosszabbítás nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(18) Amennyiben egy harmadik ország állampolgáraira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztéséről szóló végrehajtási jogi aktus elfogadására azzal az indokkal kerül sor, hogy az említett harmadik ország, amelynek állampolgárai a vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként mentesültek a vízumkötelezettség alól, nem felel meg a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó, azon különös követelményeknek, amelyeket a vízummentességnek az állampolgárai számára történő megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak, vagy azzal az indokkal, hogy az Uniónak az említett harmadik országgal fenntartott külkapcsolatai megromlottak, és az említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhasson, hogy a felfüggesztést meghosszabbító végrehajtási jogi aktus csak harmadik országbeli állampolgárok bizonyos kategóriáira vonatkozzon, figyelembe véve az ügy sajátos körülményeit és az arányosság elvét. Amennyiben az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazási időtartamának lejárta előtt nem születik megoldás, a Bizottságnak újra kell értékelnie a helyzetet, és lehetővé kell tenni számára, hogy egy további, harmadik országbeli állampolgárok kijelölt kategóriáira alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén a felfüggesztés további meghosszabbításáról határozzon.

(19) Amennyiben az ügy sürgőssége kellően indokolja – például a tagállamok területére szabálytalanul érkező harmadik országbeli állampolgárok tömeges beáramlásának vagy a tagállamok közrendje vagy belső biztonsága súlyos károsodásának megelőzése érdekében – az (EU) 2018/1806 rendelet alapján a Bizottság támogatására létrehozott bizottság elnökének mérlegelnie kell a bizottsági ülés összehívására rendelkezésre álló időtartam lerövidítését és az írásbeli eljárás alkalmazását, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [6] előírtak szerint, mivel ez lehetővé tenné az említett bizottság számára, hogy gyorsabban nyilvánítson véleményt, mint egyébként tenné.

(20) A vízummentesség ideiglenes felfüggesztését meg kell szüntetni, ha a felfüggesztéshez vezető körülményeket a felfüggesztés időtartamának vége előtt orvosolják. E célból a Bizottságnak a végrehajtási jogi aktusban meghatározott felfüggesztési időszak vége előtt végrehajtási jogi aktust, illetve a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztési időszak vége előtt felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadnia.

[6] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ([7]) összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(22) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok ([8]) végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ([9]) 1. cikkének B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

(23) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ([10]) értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ([11]) 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

(24) Liechtenstein tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv ([12]) értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ([13]) 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

(25) Ciprus tekintetében e rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében olyan jogi aktusnak minősül, amely a schengeni vívmányokon alapul, vagy azokkal egyéb módon összefügg,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/1806 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*8. cikk*

(1) A 4. cikktől eltérve, a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáraira vonatkozó, vízumkötelezettség alóli mentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, a 8a–8f. cikkben meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban fel lehet függeszteni (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus).

([7]) A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) HL L 176., 1999.7.10., 36. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

([11]) A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) HL L 160., 2011.6.18., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

A felfüggesztési mechanizmus egy tagállam által a 8b. cikknek megfelelően a Bizottságnak küldött értesítés vagy a Bizottság által a 8c. cikkel összhangban végzett saját elemzés alapján aktiválható.

(2) Amennyiben az Unió és a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország közötti, rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodást kötöttek, e rendelet 8a., 8e. és 8f. cikke az említett megállapodásban a felfüggesztés indokaira és az eljárásokra vonatkozóan meghatározott, releváns rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó."

2. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„*8a. cikk*

(1) A felfüggesztési mechanizmus a következő indokok bármelyike alapján aktiválható:

a) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek valamely tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik valamely tagállam területén jogosulatlanul tartózkodnak;

b) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében az elismerési arány alacsony;

c) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országgal a visszafogadás terén folytatott együttműködés gyengülése, vagy a visszafogadás terén folytatott együttműködés hiányának egyéb esetei;

d) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országhoz kapcsolódó, a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető jelentős kockázat vagy közvetlen veszély, különösen akkor, ha az a következők bármelyikéből ered:

i. az említett harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok támasztanak alá;

ii. hibrid fenyegetések;

iii. rendszerszintű hiányosságok az okmánybiztonságra vonatkozó jogszabályok vagy eljárások terén;

e) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország által olyan befektetői állampolgársági program működtetése, amelynek keretében az állampolgárságot előre meghatározott befizetések vagy befektetések ellenében adják meg egy személynek anélkül, hogy az említett személynek az említett harmadik országgal valódi kapcsolata volna;

f) a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország vízumpolitikájának az Unió vízumpolitikájával történő összehangolásának hiánya, ami – különösen az említett harmadik országnak az Unióhoz való földrajzi közelsége miatt – más harmadik országok olyan állampolgárai számának jelentős emelkedéséhez vezethet, akik szabálytalanul lépnek be a tagállamok területére azt követően, hogy az említett harmadik ország területén tartózkodtak, vagy azon átutaztak;

g) az Unióval folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeképpen a II. mellékletben felsorolt harmadik országok tekintetében egy ilyen harmadik ország általi meg nem felelés az 1. cikken alapuló azon különös követelményeknek, amelyeket a vízumkötelezettség alóli mentesség állampolgárai számára történő megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak;

h) az Uniónak a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országgal fennálló külkapcsolataiban bekövetkezett romlás, amelyet a következők okoznak:

i. az Egyesült Nemzetek Alapokmányában meghatározott elveknek az említett harmadik ország általi súlyos megsértése;

ii. az alapvető szabadságoknak, vagy az emberi jogok nemzetközi jogából vagy a nemzetközi humanitárius jogból eredő kötelezettségeknek az említett harmadik ország általi súlyos megsértése;

iii. a nemzetközi jognak és a nemzetközi jogi normáknak az említett harmadik ország általi súlyos megsértése;

iv. a nemzetközi bírósági határozatoknak és ítéleteknek az említett harmadik ország általi meg nem felelés; vagy

v. az említett harmadik ország ellenséges cselekményeket hajt végre az Unióval vagy a tagállamokkal szemben azzal a céllal, hogy destabilizálja vagy aláássa a társadalmat vagy az Unió vagy a tagállamok közrendje és belső biztonsága szempontjából kulcsfontosságú intézményeket;

i) bármely egyéb olyan felfüggesztési indok, amelyet az Unió és a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás rögzít, az érintett megállapodás alkalmazási körére korlátozva.

(2) E cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának, valamint d) pontja i. alpontjának és (4) bekezdésének alkalmazásában jelentős növekedésen a 30 %-os küszöbértéket meghaladó növekedést kell érteni, kivéve, ha a Bizottság – a 8b. cikk (5) bekezdése szerinti vizsgálatának vagy a 8c. cikk (2) bekezdésében említett elemzésének alapján – megállapítja, hogy a konkrét esetben eltérő küszöbérték alkalmazandó. A Bizottságnak minden ilyen következtetést kellően meg kell indokolnia.

2028. december 31-ig a Bizottság értékeli az első albekezdésben meghatározott küszöbérték alkalmazásának módját, és az értékelés eredményeit bemutatja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az értékelésnek különösen arra kell összpontosítania, hogy a küszöbérték releváns-e a felfüggesztési mechanizmus szempontjából.

(3) E cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában alacsony elismerési arányon a menedékjog iránti kérelmek kevesebb mint 20 %-os elismerési arányát kell érteni, kivéve, ha a Bizottság – a 8b. cikk (5) bekezdése szerinti vizsgálat vagy a 8c. cikk (2) bekezdése szerinti elemzés alapján – megállapítja, hogy a konkrét esetben eltérő elismerési arány alkalmazandó. A Bizottságnak minden ilyen következtetést kellően meg kell indokolnia.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országgal a visszafogadás terén való együttműködés gyengülésén a valamely tagállam által az említett harmadik országhoz annak saját állampolgáraira vonatkozóan, vagy – amennyiben az Unió vagy az említett tagállam és az említett harmadik ország között létrejött visszafogadási megállapodás erről rendelkezik – az említett harmadik ország területén átutazott harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott visszafogadási kérelmek elutasítási arányának – megfelelő adatokkal alátámasztott – jelentős növekedését kell érteni.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a következők tekinthetők a visszafogadás terén folytatott együttműködés hiánya egyéb eseteinek:

a) a visszafogadási kérelmek elutasítása vagy kellő időben történő feldolgozásuk elmulasztása, többek között azon harmadik országbeli állampolgárok azonosításában való segítségnyújtás elmulasztásával, akikre vonatkozóan valamely tagállam visszafogadási kérelmet nyújtott be, vagy egyéb módon tartós gyakorlati akadályok gördítése a visszaküldések végrehajtása elé;

b) harmadik országbeli állampolgároknak a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országgal fennálló visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőn belüli visszaküldéséhez szükséges úti okmányok kellő időben történő kiállításának elmulasztása, vagy az ilyen visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányok elfogadásának megtagadása;

c) az Unió és a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország között létrejött visszafogadási megállapodás felmondása vagy felfüggesztése.

8b. cikk

(1) Egy tagállam értesítheti a Bizottságot, amennyiben az előző év azonos időszakához vagy a vízumkötelezettség alóli mentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazásának kezdőnapját megelőző utolsó két hónaphoz képest – egy 2 és 12 hónap közötti időszakon keresztül – a 8a. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint d) pontjának i. alpontjában meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények közül az említett tagállam tekintetében egy vagy több fennáll.

(2) Egy tagállam értesítheti a Bizottságot egy vagy több olyan körülmény fennállásáról, amelyek a 8a. cikk (1) bekezdése d) pontjának ii. és iii. alpontjában, valamint e), f) és i) pontjában meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülnek.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett értesítéseket megfelelően indokolni kell. Adott esetben az ilyen értesítésekben közölni kell a releváns adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam az értesítés alapjául szolgáló körülmények orvoslása céljából hozott. A tagállam az értesítésében részletesen meghatározhatja, hogy az érintett harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a 8e. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait.

(4) A Bizottság az (1) vagy a (2) bekezdés szerint kapott értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A Bizottság haladéktalanul megvizsgálja az e cikk (1) vagy (2) bekezdése alapján tett értesítést, figyelembe véve a következőket:

a) fennállnak-e a 8a. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d), e), f) vagy i) pontjában meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények;

b) az említett körülmények bármelyike által érintett tagállamok száma;

c) az említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;

d) Az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Határ- és Parti Őrség, az (EU) 2021/2303 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége, az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége (Europol) vagy bármely más releváns uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, ha a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;

e) bármely olyan információ, amelyet a tagállam a 8e. cikk (1) bekezdése szerinti lehetséges intézkedésekkel kapcsolatban az értesítésében megadott;

f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

(6) Az (5) bekezdés szerinti vizsgálata részeként a Bizottság értékeli a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztésének szükségességét, arányosságát és következményeit.

(7) A Bizottság az (5) bekezdés szerinti vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

8c. cikk

(1) A Bizottság rendszeresen nyomon követi, hogy fennállnak-e a 8a. cikk (1) bekezdésében meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények.

Így különösen, a Bizottság nyomon követi azt is, hogy az Unióval folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként a II. mellékletben felsorolt harmadik országok folyamatosan megfelelnek-e az 1. cikken alapuló azon különös követelményeknek, amelyeket a vízumkötelezettség alóli mentesség állampolgáraik számára történő megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak.

(2) Ha a Bizottság a releváns adatok, jelentések és statisztikák – többek között bármely releváns uniós intézménytől, szervtől, hivataltól vagy ügynökségtől származó adatok, jelentések és statisztikák – elemzését követően konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a 8a. cikk (1) bekezdésében meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények bármelyikének fennállásáról, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot. A Bizottság ezután a 8e. és a 8f. cikkel összhangban meghozza a szükséges intézkedéseket.

8d. cikk

(1) A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unióval folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként a II. mellékletben felsorolt harmadik országokkal kapcsolatban a 8c. cikk (1) bekezdése alapján végzett nyomon követésről. Az említett jelentéstételre legalább évente egyszer, az érintett harmadik ország állampolgárait a vízumkötelezettség alól mentesítő jogi aktus hatálybalépésének napjától számított hét éven keresztül kerül sor. Az említett időszakot követően a Bizottság – valahányszor azt szükségesnek ítéli, vagy az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére – tesz jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a nyomon követésről. Az ilyen jelentések azon harmadik országokra összpontosítanak, amelyekről a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy már nem felelnek meg bizonyos, az 1. cikken alapuló különös követelményeknek, amelyeket a vízumkötelezettség alóli mentesség állampolgáraik számára történő megadása helyénvalóságának értékeléséhez alkalmaztak.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében előírt jelentéstételi kötelezettségeken túl, a Bizottság – valahányszor szükségesnek ítéli, vagy az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére – jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a II. mellékletben felsorolt egyéb harmadik országokkal kapcsolatban a 8c. cikk (1) bekezdése alapján végzett nyomon követésről.

8e. cikk

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel egy harmadik ország állampolgárai tekintetében 12 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízumkötelezettség alóli mentességet, amennyiben:

a) a 8b. cikk (5) bekezdése szerinti vizsgálata vagy a 8c. cikk (2) bekezdésében említett elemzése alapján úgy határozott, hogy ilyen intézkedésre van szükség; vagy

b) a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a 8a. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d), e), f) vagy i) pontjában meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények fennállásáról.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett határozat meghozatalakor a Bizottság:

a) szorosan együttműködik az érintett harmadik országgal annak érdekében, hogy alternatív hosszú távú megoldásokat találjon a 8a. cikk (1) bekezdésében meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő releváns körülmény vagy körülmények tekintetében;

b) figyelembe veszi a politikai kontextust, a szóban forgó gazdasági kérdéseket és a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztésének az Uniónak és a tagállamoknak az érintett harmadik országgal fennálló általános külkapcsolataira gyakorolt következményeit; és

c) figyelembe veszi a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztésének az érintett harmadik ország civil társadalmára gyakorolt következményeit, különösen akkor, ha az említett harmadik országban romlott az emberi jogi helyzet.

(3) Az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt felfüggesztés az érintett harmadik ország állampolgárainak bizonyos kategóriáira alkalmazandó az úti okmányok releváns típusai és adott esetben további kritériumok szerint. Annak eldöntésekor, hogy a felfüggesztés mely kategóriákra legyen alkalmazandó, a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek elég tágak ahhoz, hogy hatékonyan hozzájáruljanak a felfüggesztéshez vezető körülmények orvoslásához, tiszteletben tartva ugyanakkor az arányosság és a megkülönböztetés tilalmának elvét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkével összhangban. Az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meg kell határozni az időpontot, amikor a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztése hatályba lép.

(4) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus tervezetét benyújtja a 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak:

a) attól számított egy hónapon belül, hogy

i. kézhez kapja egy tagállamnak a 8b. cikk (1) bekezdése szerinti értesítését;

ii. tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a 8c. cikk (2) bekezdésében említett elemzéséről; vagy

iii. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a 8a. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d), e), f) vagy i) pontjában meghatározott indokoknak minősülő körülmények fennállásáról;

b) attól számított két hónapon belül, hogy kézhez kapja egy tagállamnak a 8b. cikk (2) bekezdése szerinti értesítését.

Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) E cikk (1)–(4) bekezdésétől, a 8b. cikktől és a 8c. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az ügy sürgőssége által indokolt esetekben, ha a Bizottság konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a 8a. cikk (1) bekezdésében meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények fennállásáról, és úgy határoz, hogy gyors intézkedésre van szükség, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízumkötelezettség alóli mentességet az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára vagy állampolgárainak bizonyos kategóriái tekintetében. Az ilyen végrehajtási jogi aktusokban meg kell határozni azon időpontot, amikor a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztése hatályba lép.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elnöke mérlegeli a 182/2011/EU rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében említett, a bizottsági ülés összehívására rendelkezésre álló időtartam lerövidítését és az említett rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett írásbeli eljárás alkalmazását.

(6) A 6. cikk sérelme nélkül, a felfüggesztési időszak során a harmadik ország állampolgárainak az e cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartozó kategóriáinak vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

(7) Amennyiben a Bizottság az e cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján végrehajtási jogi aktust fogadott el a 8a. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott felfüggesztési indok alapján – a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó különös követelményeknek való meg nem felelés tekintetében –, vagy a 8a. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott indok alapján, amelyben ideiglenesen felfüggeszti a vízumkötelezettség alóli mentességet valamely harmadik ország diplomata-útlevéllel, szolgálati/hivatalos útlevéllel vagy különleges útlevéllel rendelkező állampolgárai tekintetében, a tagállamok nem rendelkezhetnek a vízumkötelezettség alóli új kivételekről a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján. Azon tagállamok, amelyek kétoldalú megállapodást kötöttek az érintett harmadik országgal, megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy ne alkalmazzanak a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott kivételeket.

(8) E cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, azon tagállam, amely a 6. cikk alapján a vízumkötelezettség alóli új kivételekről rendelkező intézkedéseket hoz a harmadik ország állampolgárainak olyan kategóriájára vonatkozóan, amely az e cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartozik, a 12. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

(9) A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal a szóban forgó körülmények orvoslása érdekében. A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a párbeszéd előrehaladásáról és eredményéről, valamint a felfüggesztés hatékonyságáról.

(10) Amennyiben a vízumkötelezettség alóli mentesség ideiglenes felfüggesztéséhez vezető körülményeket az e cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus alkalmazási időtartamának lejárta előtt orvosolják, a Bizottság a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktust fogad el az ideiglenes felfüggesztés megszüntetéséről.

8f. cikk

(1) Amennyiben a 8a. cikk (1) bekezdésében meghatározott, releváns felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények továbbra is fennállnak egy olyan harmadik ország tekintetében, amelynek állampolgárai a 8e. cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartoznak, a Bizottság a végrehajtási jogi aktus által előírt 12 hónapos felfüggesztési időszak lejárta előtt legkésőbb két hónappal – a 10. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a II. melléklet módosítása érdekében, hogy 24 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggessze az említett melléklet alkalmazását az említett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében.

(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben az említett harmadik ország állampolgáraira vonatkozó, a 8e. cikk (1) vagy (5) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 8a. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott indok alapján fogadták el a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó különös követelményeknek való meg nem felelés tekintetében, vagy a 8a. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott indok alapján fogadták el, a Bizottság – az e cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén – 24 hónapos időszakra ideiglenesen felfüggesztheti a II. melléklet alkalmazását az említett harmadik ország állampolgárainak egyes, a 8e. cikk (3) bekezdésében megállapított elveknek megfelelően kijelölt kategóriái tekintetében.

(3) Az (1) bekezdésben említett módosítás megtételekor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve azt, hogy a vízumkötelezettség alóli mentesség az említett harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került, valamint meghatározva a felfüggesztés időtartamát és adott esetben az említett harmadik ország azon állampolgárainak kijelölt kategóriáit, akikre a felfüggesztés alkalmazandó. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 8e. cikk (1) vagy (5) bekezdésében említett releváns végrehajtási jogi aktus alkalmazási időtartamának lejártakor lép hatályba.

A 8e. cikk (7) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(4) A 6. cikknek és az e cikk (3) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartama alatt az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó harmadik ország állampolgárainak vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

(5) A 8e. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, azon tagállam, amely a 6. cikk alapján a vízumkötelezettség alóli új kivételekről rendelkező intézkedéseket hoz az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, a 12. cikknek megfelelően közölnie kell az említett intézkedéseket.

(6) A Bizottság az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazási időtartamának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztésének ideiglenes alkalmazásáról, a Bizottság és az érintett harmadik ország közötti párbeszédről, valamint a vízummentesség ideiglenes felfüggesztéséhez vezető körülmények orvoslása érdekében hozott intézkedésekről.

Az első albekezdésben említett jelentéseket e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslat kísérheti az érintett harmadik országra való hivatkozásnak a II. mellékletből az I. mellékletbe való áthelyezése érdekében. Ebben az esetben a Bizottság a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a II. melléklet módosításáról annak érdekében, hogy meghosszabbítsa a vízumkötelezettség alóli mentesség felfüggesztésének időtartamát az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességi idejének végétől az érintett harmadik országra való hivatkozást az I. mellékletbe áthelyező módosítás hatálybalépéséig. Az említett meghosszabbítás időtartama nem haladhatja meg a 24 hónapot. A hivatkozást kísérő lábjegyzetet ennek megfelelően módosítani kell.

Amennyiben – a 8a. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott, a külkapcsolatokra vagy az alapvető jogokra vonatkozó különös követelményeknek való meg nem felelés tekintetében fennálló, felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények, vagy a 8a. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott felfüggesztési indokoknak minősülő körülmények tartós jellege alapján – az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktust – az e cikk (2) bekezdése alapján – egy harmadik ország diplomata-útlevéllel, szolgálati/hivatalos útlevéllel vagy különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraira alkalmazták, a Bizottság az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktushoz kapcsolódó jelentésben jelezheti, hogy – a felfüggesztési időszaknak egy másik 24 hónapos időszakkal történő meghosszabbítása érdekében – szükség van egy további, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására. Ebben az esetben e bekezdés első és második albekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(7) Amennyiben a vízumkötelezettség alóli mentesség ideiglenes felfüggesztéséhez vezető körülményeket az e cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazási időtartamának lejárta előtt orvosolják, a Bizottság a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a II. melléklet módosítása érdekében az ideiglenes felfüggesztés megszüntetése céljából.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2303 rendelete (2021. december 15.) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről és a 439/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 468., 2021.12.30., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).”

3. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottságnak a 8f. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. március 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk f) pontjában és a 8f. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A 8f. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2025. november 26-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	M. BJERRE